

4. Rolyak A. Comparative characteristics of the main tendencies of teachers education in Ukraine and Scandinavian countries / Angelina Rolyak, Olena Ogienko // ECER conference, 9-12 September 2008. (Gothenburg) - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eera-cer.eu/ecer-program>

Григорій Левчук

студент спеціальності «Агрономія»,

освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Мушеник І.М.**

к.е.н., доцент кафедри інформаційних технологій,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

КОМП'ЮТЕРНІ МЕРЕЖІ ТА ЇХ ПРИЗНАЧЕННЯ

Сучасній людині важко уявити собі життя без різних засобів зв'язку. Пошта, телефон, радіо та інші комунікації перетворили людство в єдиний “живий” організм, змусивши його обробляти величезний потік інформації. Підручним засобом для обробки інформації став комп'ютер.

Однак масове використання окремих, не взаємозв'язаних комп'ютерів породжує ряд серйозних проблем: як зберігати використовувану інформацію, як зробити її загальнодоступною, як обмінюватися цією інформацією з іншими користувачами, як спільно використовувати дорогі ресурси (диски, принтери, сканери, модеми) декільком користувачам. Рішенням цих проблем є об'єднання комп'ютерів у єдину комунікаційну систему – комп'ютерну мережу.

Комп'ютерна мережа – це система розподіленої обробки інформації між комп'ютерами за допомогою засобів зв'язку.

Комп'ютерна мережа являє собою сукупність територіально рознесених комп'ютерів, здатних обмінюватися між собою повідомленнями через середовище передачі даних. Передача інформації між комп'ютерами відбувається за допомогою електричних сигналів, які бувають цифровими та аналоговими.

Класифікація комп'ютерних мереж

В залежності від принципу побудови мережі розрізняють локальні та глобальні мережі.

Локальні мережі призначені для використання в межах одного приміщення чи однієї організації.

Глобальні ж мережі створюються для з'єднання комп'ютерів, що розташовані на значних відстанях один від одного. Локальні мережі поділяються на однорангові та багаторангові. В однорангових мережах всі користувачі мають однакові права. Користувачі такої мережі можуть здійснювати обмін даних між собою, використовувати спільні ресурси (принтери, диски і т.д.)

Багаторангова мережа відрізняється від однорангової тим, що в ній використовується один або декілька (у випадку використання великої кількості робочих місць) більш потужних комп'ютерів, які називаються сервером. Всі інші комп'ютери такої мережі називаються робочими станціями. Сервер призначений для керування роботою мережі, збереження загальної інформації. Перевагою мереж такого типу є можливість здійснювати керування правами користувачів такої мережі. Однак локальні мережі не можуть повністю задовольнити всі потреби в обміні інформацією між комп'ютерами. Локальні мережі різних установ можна з'єднувати між собою за допомогою каналів зв'язку (телефонного, радіорелейного, супутникового та ін.), тим самим, утворюючи розподілені обчислювальні системи і мережі різного призначення. Головнопризначення глобальних мереж – використання різноманітних інформаційних ресурсів користувачами з різних організацій, міст, країн.

Глобальні мережі поділяються на регіональні та міжнародні.

Регіональні мережі призначені для використання користувачами певного регіону. В Україні існує декілька мереж регіонального призначення – УкрПак, мережа податкової адміністрації, залізниці, УМВС та інш. Існує декілька

загальновідомих всесвітніх мереж. Це такі мережі як: FidoNet, InterNet, EuroNet, система міжбанківських розрахунків SWFIT. Широке розповсюдження отримала в країнах колишнього Радянського Союзу мережа RelCom. Однак найвідомішою з них є всесвітня мережа InterNet - найбільша глобальна комп'ютерна мережа, що зв'язує десятки мільйонів абонентів у більш як 170 країнах світу.

Послуги комп'ютерних мереж.

Комп'ютерні мережі в залежності від призначення можуть надавати користувачам різні послуги. Найбільш розповсюдженими видами послуг є:

- електронна пошта;
- телеконференції;
- передача файлів;
- віддалене керування комп'ютером.

Кожен вид послуг регламентується протоколами. Ці протоколи реалізують відповідні служби.

Електронна пошта. Найбільш широко використовуваною послугою комп'ютерних мереж є електронна пошта. Електронна пошта схожа на звичайну пошту. З її допомогою лист (текст), постачений стандартним заголовком, доставляється на зазначену адресу і міститься у файл, поштову скриньку. Поштова скринька може знаходитися на будь-якому комп'ютері мережі, до якого є доступ від комп'ютера-адресата. Для обслуговування електронної пошти на комп'ютері встановлюються спеціальні програми, що утворюють поштову службу.

Телеконференція. Ідея телеконференції полягає в тому, що будь-який користувач, що бажає щось висловити, посилає в мережу повідомлення. Це повідомлення стає доступним для всіх користувачів мережі і кожен його може прочитати. Щоб читачу користувачу було легше було орієнтуватися в потоці повідомлень, усі повідомлення розбиваються на групи по темах. Такі групи називаються групами новин. На кожному повідомленні, що посилаються на

телеконференцію, автор вказує, до якої групи новин воно відноситься. Імена груп новин складаються з декількох слів, розділених крапками. Перше слово позначає широку область, до якої відноситься група, а кожне наступне уточнює тему. Для того, щоб одержувати повідомлення тієї чи іншої групи, читач повинен на неї підписатися. Підписка полягає в посилці на сервер груп новин спеціального повідомлення, у якому вказуються групи новин, на які підписується користувач. Після підписки користувач може читати всі повідомлення групи. Він може також посилати повідомлення в групу новин. При необхідності можна відмовитися від підписки на будь-яку групу. Для підтримки телеконференції використовуються спеціальні програми, що реалізують протоколи обміну новинами.

Передача файлів. Однією із важливих послуг, наданих комп'ютерною мережею, є можливість доступу до файлів і каталогів користувачів, розміщених на інших, віддалених комп'ютерах мережі. Доступ до таких каталогів і файлів можливий тільки з дозволу користувача, на комп'ютері якого розміщені зазначені файли. У дозволі вказується імена користувачів, яким дозволений доступ, паролі, по яких здійснюється доступ, а також вид доступу. До деяких каталогів і файлів може бути дозволений вільний доступ по читанню без вказівки пароля. Користувач, що одержав доступ, може переглядати каталоги і файли, копіювати їх на свій комп'ютер чи виконувати інші дії в рамках наданих йому прав.

Віддалене керування. При віддаленому керуванні іншим комп'ютером мережі користувач зі свого комп'ютера може керувати роботою віддаленого комп'ютера. При цьому створюється ілюзія, що клавіатура, миша, дисплей користувача безпосередньо підключені до віддаленого комп'ютера. Всі введені користувачем команди передаються на віддалений комп'ютер і виконуються на ньому. Воно дозволено тільки з дозволу користувача, також необхідно вказати

ім'я комп'ютера і пароль. Таке керування дозволяє використовувати ресурси віддаленого комп'ютера.

Перелік використаних джерел:

1. О.Ф Клименко та інші "Інформатика та комп'ютерна техніка". Навчальний посібник – К: КНЕУ. 2002
2. В.Д. Руденко, О.М. Макарчук, та інші "Курс інформатики" Київ 2001
3. І. Т. Зарецька та інші "Інформатика" Київ 2002
4. С. Симонович, Г. Евсеев, А. Алексеев "Специальная информатика" Москва 2002
5. Д. О.Рзаєв та інші. " Інформатика та комп'ютерна техніка "Навчально – методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни – К: КНЕУ, 2003.

Віка Лужняк

студентка спеціальності «Менеджмент»,

освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Марусей Т.В.**

к.е.н., доцент кафедри інформаційних технологій,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

СУЧАСНІ ERP-СИСТЕМИ В УПРАВЛІННІ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Концепція ERP (Enterprise Resource Planning – планування ресурсів підприємства) з'явилася на початку 90-х років минулого століття і являє собою єдине сховище, містить абсолютно всю інформацію про компанію. Вона дозволяє здійснити всебічний контроль над виробничими процесами, знайти нові можливості підвищення конкурентоспроможності та якості продукції, відповідати вимогам ринку, проводити ефективне планування виробництва, а також замінити більшість окремих і непов'язаних інформаційних програм інтегрованої середовищем. На базі стандарту ERP створено безліч програмних засобів – ERP-систем. Вони дозволяють вирішити безліч проблем підприємства, пов'язаних з плануванням виробництва, обліком, контролем виробничого процесу, аналізом стратегії розвитку і прийняттям рішень з мінімальною часткою ризику [1]. Головна задача ERP-системи – допомога менеджеру в